

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

Egész évre 10 frt - kr.
Félévre 5 „ „
Negyedévre 2 „ 50 „
Egy órára 1 „ „
Egyes szám ára 4 kr.

Felolós szerkesztő: **Dr. Nagy Zsigmond**,
Kiadók: **Hoffmann és Társa.**

Hirdetési díj:

Egy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többször
hirdetésekké alku szerint jutányos áron (vetetnek fel). Bélyeg-díj min-
den külön beiktatásért 30 kr.

Szobrot a legnagyobb ma- gyarnak!

Debreczen, január 7.

(R. A.) Ezerszer fordult meg az esztendő kereké, melynek valamennyi külöje tele van írva nagy események rovásaival, — míg egy ezredév lepergett az örök idők főveny óráján.

Hány emberöltő mult elazóta, hány generációt váltott fel egy másik, az előbbinél hitványabb, vagy dicsőbb, ki tudná megmondani?

Hány nemzet vérezett el s hány született, vagy támadott fel újra — a harcmezőn?

Mennyi köny, mennyi vér áztatta ezt a sárteket, mely mint egy szolgálóhoz szokott, sorsába beletörődött, helőta meg, fut pályáján, mely soha nem változó, örök? És ezen csodás égitesten, mely a mulandóság hazája, hány ember született, élt, halt azóta?

Nemzetek születtek, éltek és haltak, de a czélok, az eszmék megmaradtak; azok nincsenek a mulandóság törvényeinek alárendelve, azok örökeletűek! Tartabarka népesoportozatok váltakozva léptek el a földet, mint a kertet a virágok; s miként az ősz a virágokat, úgy tarolta le a nemzeteket a sorsharag egy új nemzet képeben. Ezer változatban ujult meg az ősegyptomi Isis és Osiris regéje. Az emberek, a nemzetek azonban csak felváltották egymást az életben, úgy mint a szülőket a gyermekek. S eme processus alatt megsokasodtak s egy nemzetből lett több. Az anyanemzetnek, mint Rómának is, életébe kerültek gyermekei, a román nemzetek.

Az állandóság, az örök élet kevés nemzetnek adatott meg s ezen kevés választott közt van a mi drága nemzetünk is, a magyar. Egy ezredév, mely dicsőséges volt, bárha megpróbáltatásból elég rész jutott neki, immár mögötte van s eltelve reménnyel a jövő, büszkeséggel a mult iránt, bizalommal tekint a második ezredév felé. És most ünnepet ül, ezeréves fenállásának fényes ünnepet, melyen bemutatja a világnak a multat, a jelent és a jövőt. Melyik magyar szive nem dobban meg ezek látára és hallatára?

Ezt az ünnepet akarják megrontani azzal, hogy nem teszik, nem merik vagy nem akarják teljessé tenni azzal, hogy a századvég legnagyobb emberének érczbe öntött alakját nem akarják az egész magyar nemzet óhajára odaállítani a bámuló idegenek elé, hogy jelképezze a független Magyarországot, melyet a honfoglaló Arpad szabadnak teremtett. . .

Milyen hamar mulik az idő! Immáron nemsokára két esztendeje lesz annak, hogy örök álmát alussza a kormányzó, nagy Magyarország legnagyobb halottja, kivel hazánk függetlenségének élő symbolumát, a szabadságharcz utáni elnyomatás negatívóját, s 47 év előtti teljes önállóságunk visszatérésének élő reményét temettük a haza szent földébe hosszú, száműzetésben töltött évtizedek után.

De még sem temettünk mi akkor, hiszen az ő temetése tulajdonképpen nem is halottas, hanem diadalmenet volt; olyan diadalmenet, melyt csak győztes vezér szokott tartani és ha nagyon fájt is a vezér halála, kétszeresen nagyobb volt az örömünk, mert az eszme diadalmaskodott. Megvolt a szomorú örömünk, bárha könnyeztünk is, mert hiszen a visszatérő győzöt ünnepeztük a szeretett, nagy halottban.

A fájdalom és öröm könyűi összefolytak, s olyan jól megfértek egymás mellett, mint a magyar történet aranykönyvében az 1849. év ápr. 14-ének és ugyanazon év okt. 6-ának lapjai.

Emberré temettünk mi, egy jóságos, szelid arcú, galambösz aggastyánt, kit jóságáért, szeretetéért hosszú életkorral ajándékozott meg az ur, mert tisztelte apját és anyját, a szabadságot és hazát. És mint Mózesnek, úgy neki is megmutatta az ígért földjét, s a szelid arcú aggastyán nyugodtan, boldogan hunyta le az örök álmra fáradt szemét, mert hiszen lelki szemével látta már a boldog jövőt, mikor is az ő ideálja a nagy és független Magyarország képeben testet ölt.

És az ő ideálja él mi bennünk, az ő poraiban is áldó magyar népében; nem törölheti ki sziveinkből a századok világa, mely végig szántotta, dulta ezt a Kárpátokövedzte országot.

Nem az emlékezés, nem a dicsőség mezején tarlózatunk, mikor sirjára tűzzük azt a babért, melyet homlokára tűztünk, míg élt, bár ő a helyett a töviskoronát viselte.

Nem kívánság, nem óhaj, hanem jogos és méltó követelés, elmulasztathatlan kötelesség, hazafiúi szivünkbelől jövő háláérzet az, mikor követeljük az ő dicső emlékének, szobrának felállítását ott a fővárosban; hol a nemzet ezredéves fenállásának ünnepet ül.

E nélkül csonka az ezredéves ünnepe, s nem nemzeti, hanem pártszínezetűvé válik, a minek semmi szín alatt sem szabad megtörténni.

Tudjuk mi jól, hogy kik állanak utjába a nemzet óhajának és akaratának,

s tudjuk mi azt is, hogy mért teszik ezt ismerjük már az ünneprontókat, kik egy lityegő rendjelért képesek megtagadni nemzeti érzéseiket, meggyőződésüket, elveiket.

Nagy bünösök ezek, sokat vétettek már a nemzet ellen. A bünért vezekelni kell.

Nagy idők előtt állunk, egy új ezredév küszöbén. A pillanat fontos, s a jövődre nézve messze kiható; az ünnepegy lélekemelő, s megható; az igaz szivörömet, a gonosz lelkifurdalást érez.

Bárha az erkölcsi sülyedtségnek, s a lelki romlottságnak ne lennének oly alacsony fokán ezek a mi gonosz véreink, s magukba szállanának.

Akkor lenne csak igazán ünnepe az ezredévi, ha a legnagyobb magyar szobrát felállítanák az ország sziveben, jelképezve ezzel a magyar nép szabadságszereitét, ragazkodását a multhoz, bizalmát a jövőhöz!

Nemzeti akarat, mozdulj meg és alkoss!

KÜLFÖLD.

Az olaszok Afrikában. Két, adigrati táborba jött előkelő benszüölt, a kik saját iniciatívájukból Ras Mahonnenhez mentek, elősegítendő az ellenségeskedés megszüntetését, Baratieri tábornoknak átadtak Ras Mahonnen üdvözlét és közölték vele, hogy az utóbbi még mindig hajlandó békealkudozásokba bocsátkozni, sőt ha kell, személyesen Adigratba jönni. A két előkelő benszüölt ezután ismét visszatért a soabelliek táborába.

A török nagykövet kitüntetése. A király báró Calice Henrik rendkívüli és meghatalmazott nagykövetnek a szultánnál a Szent István-rend nagykeresztjét díjmentesen adományozta.

A kubai lázadás. A kubai főkelők Havanna városát kezdik bekeríteni. A spanyol csapatok úgy látszik még jó messze, Havannától keletre tanyáznak.

Keleti események. Azon hírek, hogy Urfában, Birosikban és más helyeken erőszakoskodások előfordultak, megerősítésre tártal. Amháthan azok kitérését az utolsó pillanatban megakadályozták. Az erőszakoskodások oka Bachri basa. Zeuton körül még nem szüntették be teljesen az ellenségeskedéseket. A körülzáró mőveletek török részről folytattnak és remélik, hogy azokat még a külföldi konzulátusok közbenjárása előtt be is fejezik. Kretába eddig 3 zászlóalj érkezett. A harmadik hadtest ujjászervezésére 7 zászlóal felállítására legközelebb megtörténni.

Gazdasági kiegyezés.

Budapest, jan. 7.

A budapesti kereskedelmi és iparkamara ma tartotta teljes ülését, mely elé a kebeleiből kiküldött bizottság az Ausztriával kötendő vám- és kereskedelmi szerződés tárgyában ki-merítő jelentést terjesztett. — E jelentés konstatálja a megújítandó vám és kereskedelmi szerződés politikai fontosságát s mégis — és itt látszik meg a kamara magatartása — azt mondja, hogy politikai szempontokat tartson szem előtt.

A hozott határozatokat pedig ekként írja körül: mikor a kamara (a bpesti) a kereskedelmi és ipari érdekeket tolmácsoló javaslatot tesz és véleményt (csak ennyit?) mond a kormánynak és az országnak (erre nincs szükség!) nem helyezkedik kizárólag az ipari és kereskedelmi érdekek álláspontjára sem, hanem tekintve a kölcsönös hatást, a melyet a mezőgazdaság a hazai iparra és kereskedelemre gyakorol, figyelembe veszi a magyar mezőgazdaság boldogulását is a vámszövetség keretében.

Szóval ez a körüírás annyit jelent, hogy a bpesti kereskedelmi és iparkamara meg van elégedve a mai állapotokkal, vagy ha nincsen, úgy elég gyáva ahhoz, hogy határozhasson ilyen fontos kérdésben ilyenénképpen.

Hát bizony több hazafiságot vártunk volna a bpesti kamarától, melyet ugyancsak megszégyenítettek a vidékiek. — De még e kisebbség sem mert határozott állást foglalni, s az elvtelenségük nagyon kiritt, a mennyiben a bizottság ama tagjai, a kik az önálló vámterület mellett foglaltak állást, szintén nem óhajtják a vámháborút, hanem fenn akarják tartani Ausztriával a barátságos szerződéses viszonyt. Azok a bizottsági tagok pedig, a kik a közös vámterületet pártolták, szintén hangsúlyozták a vámközösség eddigi fennállott rendjének tetemes hátrányait és majdnem kivétel nélkül úgy nyilatkoztak, hogy a közös vámterületet, mint közgazdasági szükségletet, nem feltétlenül, minden áron, hanem olyképpen

óhajtják fentartani, hogy a Magyarország hátrányaira mutatók sérelmek orvosoltassanak. És még sem mertek ellene nyilatkozni!

A kiküldött bizottság kisebbsége tudva-levőleg az önálló vámterület mellett foglalt állást és azt hangoztatta, hogy Magyarország tulnyomóan földművelő állam. Ausztria pedig iparállam. Érdekeink tehát ellentétesek. A vámterület közösségének csak akkor lehet létjogosultsága és csak akkor felelhet meg Magyarország gazdasági érdekeinek, ha vámpolitikánkat szabad kereskedelem elveire alapítjuk és ezáltal nyersterményeink számára mindenütt szabad piacot biztosítunk, ellenben ipari szükségleteinket ott szerezhethetjük be, ahol azok a legolcsóbban és legjobb minőségben beszerezhetjük. A vámterület közössége tehát káros a magyar ipar fejlődésére nézve. De Magyarország már mezőgazdaságának válságos helyzete folytán sem szorítkozhatik örökké arra, hogy tulnyomóan a mezőgazdaságból merítse erejét. Intenzívebb gazdálkodásra kell átmennünk, gyárat gyár mellé kell építenünk és ezáltal magában az országban kell a vásárló és fogyasztó erőt gyarapítani. Mindez pedig csak külön vámterület mellett lehetséges.

A vámterület közössége maga után vonta a cukor-, sör-, szesz- és ásványolajadóknak egyenlő törvények és szabályok szerint való kezelését. A jelentés a statisztikai adatokkal kimutatja, hogy Magyarország a lejárt szerződés tartalma alatt a cukoradónál a mérsékelt számítás szerint 1.176.000 forinttal, a söradónál 1.523.000 forinttal, az ásványolajadónál 922.922 forinttal károsult. A szeszadó kezelése következtében Magyarország szesz-kiviteli többlete teljesen elenyészett, sőt 1895-ben már Ausztriából 474.678 métermázsával több szeszt hoztak be Magyarországra, mint mennyit innen Ausztriába exportáltak. A közös vámjövedelemben Magyarország csak 30 százalékkal részesül, holott a tényleges eredményeknél fogva 70 vagy legalább ötven százalékot kellene a közös vámjövedelmekből kapnia. Magyarország ennél a közös bevételnél évenként legalább 10 millió forinttal károsult.

A többség véleményét kifejező bizottság előterjesztés teljesen kizártnak tekinti a kvóta felemelésének a lehetőségét és a vámszövetség megújítására nézve conditio sine qua non gyanánt kimondandónak véli, hogy Magyarországi kvótája nemkülönbén a közös vámjövedelemből való részesedése az eddigi mértékben változatlanul megmaradjon.

A valuta szabályozás tekintetében a bizottság felkérőnek véli a magyar kormányt hogy a meginduló tárgyalások alkalmával a valuta szabályozás művének erélyesebb és minden szükséges tetovázás nélkül a közösen kijelölt irányban leendő folytatását és a körülményekhez képest gyorsított befejezését, — mint a vámszövetség egyik alapfeltételét magában a vámszövetségben minden kételyt kizáró alakban kikösse.

A fogyasztási adók tekintetében a szeszadótörvény módosítását követeli a bizottság. A két állam szeszkontingense a tényleges fogyasztásnak megfelelőleg állapíttassék meg. A jelenleg ingadozó kiviteli jutalom allandó, határozott összegű kiviteli jutalomtételékké helyettesítendő.

A fogyasztási adójövedelem kölcsönös elszámolására vonatkozólag kívánja a bizottság hogy a szeszadóra már életbeléptetett kölcsönös leszámlálás, a mely az adót a fogyasztó állam kintstára számára biztosítja, terjesztessék ki a cukor-, sör- és ásványolaj-adóra is, a külön magyar fogyasztási adók és pedig a cukorfogyasztási adó a söritalra és a mérési adó a termelésnél szedessenek be.

A vasuti tarifákra vonatkozólag felkérő a kormány, hogy a következő követelményeknek szerezzen érvényt. A külső államok, vagyis a vámkülföld nyersterményei és iparczikkei egyáltalában sem a behozatalnál, sem az átviteli forgalomban nem részesíthetők oly tarifakedvezményekben, a melyek a közös határvámok által biztosított kölcsönös védelmet a vámkülföldi országokkal szemben ellensúlyozhatják, egészen vagy részben megsemmisíthetik. Ebből kifolyólag az osztrák vasutak által vámkülföldi országok termékeinek

A „DEBRECZEN” TÁRCZAJA.

UJ ESZTENDŐ.

Elfutnak az órák
A napok, az évek,
Maholnap, maholnap
Delelőmhöz érek.
— És mintha az önvád
Lepné meg a lelkem,
Hogy keveset tettem!

Hogy csak ábrándoztam,
Hogy csak álmodoztam;
Elérhetlen vágyak
Dajkálója voltam.
Hogy od' adtam magam
Czéltaian czélokknak
Csalfa csillagokknak.

Nem ez a világ volt
Soha a világon,
Nem a buzaviragon,
— A buzaviragon!
... S most ime, az évek
Gyors futása, mintha
Egyébre tanítta!

— Menj el innen, menj el,
Fekete kísértet.
Megmaradok én a
S z i v e m emberének.

Rajongós hívője
Távol czélokknak,
Messze csillagokknak!

S hadd szálljanak el bár
A napok, az évek:
Hiszem én Istent, hogy
Nem hiába élek!
Jön egy szebb világ még
Erre a világra...
Én annak lehetek,
Egy előre vetett,
Veszendő sugára!

Szabolcska Mihály.

Lemondás.

(Folytatás és vége.)

Irta: Vértessy Gyula.

Hagyj ismerkedjék meg egy csomó fiatal emberrel és mit csinált? Kijelentette, hogy ő nem akar megismerkedni senkivel. Utálja, gyűlöli a fiatal embereket! A multság el is maradt. Szinte örültem is neki. Magam sem tudom pedig hogy miért. — Talán, hogy Irén gyűlöli a fiatal embereket? Ostobaság! Majd nem fogja gyűlölni. Vagy tehet, hogy mos sem gyűlöli már. Szeret egyet s a többieket látni, sem akarja.

... Vallatára fogtam Irénkét.
— Irénke, maga szeret valakit?
— Szeretek, — mondta nyílt, tiszta te-
kintettel. Kit?

— A bácsit.
— Nem ugy, de máskép.
— Mindenféleképpen, mert olyan aranyos kedves, szép, jó ember nincs több a világon mint maga!

... Csacsi beszéd volt és mégis szöveget ütött a fejembe. Ha ez az édes leány csak ugyan szeretne! Eh, ostobaság! Ilyen vén fickót egy ilyen ártatlan, ifjú leányka! Hiu boldog! Deresedő fővel ilyenre gondolni. Valóságos örütség lenne!

— Persze, hogy örütség és mégis úgy van! Szeretem, szeretem! Jobban, mint az élettemet. Meg tudnék halni egy szerelmes mosolyáért, egy csókjáért, egy igazi, szerelmes csókjáért.

... S miért is ne szerethetne! Külömb legénynek tartom magam, mint egy csomó léha kölyökember! S az arczomon sincs ránc se még, a hajamban alig van néhány ősz szál a járásom ruganyos, karom erős, a szívem fiatal s úgy tudnám őt szeretni, a hogy senki a világon.

... Nem mertem volna neki soha megmondani! De most már merem. A nevelőnő elcsente az Irén naplóját. Minden lap velem van tele s mindegy sora szerelemről beszél. Szerelméről és nem szeretetről. Az egyetlen férfi voltam, a ki eléje kerültem, bennem lát minden férfiúi erényt. Hőse, lovagja, kölője vagyok! Szeret, szeret, ugy, a hogy én szeretem őt...

Mit írjak ezekre a lapokra, hiszen a

közös vámterületre való behozatalánál a az átviteli forgalomban nyújtott fuvardíjkezdemenyek, a melyek a fentebb érintett elvbe ütköznek, megszüntetendők.

A mezőgazdasági érdekeink védelme érdekében felkérendő a kormány: hogy a vám-szövetség megújítása alkalmával, valamint általában a vámügyekre vonatkozó intézkedéseknél oda hasson, hogy a magyar nyeresztermények a közös vámterület határain belül vámkülföldi államok versenye ellenében hatályosabban védessenek meg és részükre a vámkülföldön a fogyasztási piac kéllőképen biztosíttassék.

Színház.

Otrokocsi Végh Vilma első fellépte.

Tegnap, január 6-án, kedves emlékü család estélye volt városunk szinkedvelő közönségének. Otrokocsi Végh Vilma kisasszony, a ki nem régen a Csokonai-kör fölolvasó-estélyén olyan méltó és általános feltűnést keltett művészi szépségű szavalatával, engedve a minden oldalról kifejezett közönségszavaknak, hajlandó volt szülővárosa közönsége előtt bemutatni immár teljes befejezésre jutott művészi képzettségét.

Az első fellépésül, a Sand George után Birchpfeiffer Sarolta által dramatizált élet képet, „A tucskó” néven ismeretes régi jó darabot választotta, a melyet a mi régi kedves emlékü művésznőnk, Bulyovszky Lilla dolgozott át magyar nyelvre.

A kisasszony választását dicséret illeti s nemes jó ízléséről tesz tanúbizonyságot, hogy első bemutatkozásként olyan darabot választott, a melyet művészi értelemmel felül meg szászorta becsesebbé tesz az a tulajdonsága, hogy az erkölcsi jónak a kultuszát üzi. Az ilyen darabok számára volna tulajdonképpen teremtve az „életet jelentő” alkotmány, a színpad, s nem azoknak a tragikus hitványoknak, a mikkel manapság beszenyeznek Thalia templomát.

Otrokocsi Végh Vilma k. a. czimszerepet játszott a rendkívül hű, jellemzetes alakításban mutatta be a bohókás, szeszélyes csintalan gyermekből öntudatos, eszményi gondolkozású, szüzies tisztaságú hajadonná fejlődő szegény arvát, a kit nagy anyjának kuruzsló mestersege miatt a tudatlan, a babonás nép

ördögösnek tart és ezer apróbb és nagyobb sérelemmel illet. Megható ábrázolásban tárta elének azt a lelki vívódást, a mikor L a n d r i n a k iránta való szerelméről megbizonyosodva önkényes száműzetésbe megy, hogy próbára tegye kedvese vonzalmának erejét, szilárd-árgát. Általában elmondhatjuk, hogy a kisasszony egy pillanatig sem esett ki szerepének megfelelő hangulatból s művészi öntudattal kezelte szerepét.

Az első nyilvános föllépéssel rendszerint együttjáró zavarnak, vagy lámpaláznak nyoma sem volt ő nála, s olyan otthonossággal mozgott a színen, mintha már régóta ismerné.

Külön óhajtuk fölemlíteni azt, a mi érzékeny magyar fülünknek véghetetlenül jól eső gyönyörűségét okozott a kisasszonynak tősgyökeres, tiszta csengésű, elbájoló magyar beszédet, a melyet az újabb művészek annyira szeretnek a dialektusok érértelen cafrangjával sulytávozni.

Attérve a többi szereplőkre s az egész estéről nyert összesített hatásra, elmondhatjuk, hogy a tegnapi est a teljes siker estéje volt — művészi szempontból. Klenovics a maga érzelmes játékaival, R ó z s a h e g y i kedves humorával, S á n d o r Emil az ő temperamentumának leginkább megfelelő apai szerep művészi kidolgozásával, L u b r i n c z erőtlen sőt sokhelyt megrázó drámai alakításával, — K i s s I r e n, B e r b a n d anyó rokonszenves ábrázolásával, sőt még B a j n o c z i is a szivtelen és elbizakodott falusi szépség hű bemutatásával: mindnyaján hozzájárult ahhoz a teljes művészi sikerhez, a melyet tegnapról feljegyezhetünk.

A közönség elbűvölő udvarias volt a kedves vendég iránt s négy gyönyörű csokorral fogadta beléptekor; később pedig hálás és lelkesedő az élvezeti művészetért és nyílt színen is, felvonás közönségen s többszöri kihívással tüntette ki a kezdő művésznőt és művésztársait.

Ma este ugyancsak Végh Vilma k. a. föllépésével „A hol unatkozunk”, ez a künő vigjáték kerül előadásra.

Érdeklődő vágyakozással nézünk a mai próbálkozás elé is.

Egy másik belmunkatársunk a következőket írja Otrokocsi Végh Vilma kisasszony tegnap esti fellépteről.

Kellemes estét szerzett T i s z a y Dezső színgazgató a debreczeni műpartoló közönségnek, a mikor Otrokocsi Végh Vilma kisasszonyt, a ki csak most végezte a színi akadémiait, megnyerte vendégszereplésre.

Meg is töltötte a színház legkisebb zugolyát is az igazi művészet iránt érzékkel bíró debreczeni közönség, mely ez alkalommal is megmutatta sűrűn felhangzó tapsaival, Otrokocsi Végh Vilma kisasszony minden hatásos jelenete alkalmával, hogy meg tudja becsülni igazi művészeit és művészaóit.

A „Tucskó”-ben Birchpfeiffer Sarolta francia életképének czimszerepében lépett fel a kisasszony, kinek már e választása is a legszerencsésebbnek mondható.

Organumához e szerep a legjobban illik s oly zajos hatás elérésére a legalkalmasabb volt F a n c h o n szerepe.

Mindjárt megjelenése alkalmával, tüntetően nyilvánult a közönség rokonszenve s a bájos kisasszonyt négy gyönyörűbbnél-gyönyörűbb virágcsokrokkal és virágkosarakkal lepték meg tisztelői.

Valóságos tapsvihár zúgott fel erre, mely ismétlődött az egész estén keresztül folytonosan. A kisasszony a kitüntető fogadtatásért aztán bájos mosolylyal és elragadóan kedves játékkal fizetett a közönségnek s a viszonzással a közönség meg lehetett elégedve.

Különbö nem is ismeretlen volt már egészen a kisasszony a debreczeni közönség előtt, a mely már a Csokonai-kör egyik felolvasó estélyén gyönyörködött a kisasszony érczes hangjában és tiszta, érthető deklamáló képességében.

Az összes helyi lapokkal együtt annak idején mi is megírtuk az akkor általános feltűnést keltett működését s a legjobb véleményünket elmondtuk a kisasszony képeségéről. A tegnapi est vendégszereplés után egyáltalában nincs okunk megbánn az akkori véleményünket és azon meggyőződésben vagyunk, hogy Debreczen műpartoló közönsége nagy hálára van kötelezve a Csokonai-kör iránt, mely alkalmat nyitott a kisasszony szép tehetségeinek megismerésére idejekorán s amelynek kifolyása volt a tegnapi est vendégszereplés is.

A kisasszony első sorban elragadóan bájos megjelenésével ért el frappans hatást s már a mint az első jelenet után legördült a függöny, a közönség soraiban hallható volt az általános vélemény: „kedves színpadi jelenség”.

Érczes, tiszta hangja és érthető deklamálása az a mi a kisasszony legfőbb érdemét képezi, a mely képesség pedig sok művésznőben hiányzik.

Hangja még az erősebb jelenetekben sem tört meg s ez biztosította neki fényes sikerét. A II-ik felvonásbeli tucskó-jelenet a leg-

boldogságnak nincs története! Ha belenézhetek kis feleségem szép szemébe, azután átkarolhatom, megcsókolhatom, ugy érezem, — hogy minden vágyam teljesedett, minden vágyam, — a mit csak az ember az égtől kívánhat.

Felköltöztünk a telire Pestre. Irén nem akar ugyan sehová sem menni, de én dicsekedni akarok a boldogságommal.

Ma voltunk az első bálban. Irén kitűnően mulatott s mégis mikor hazajöttünk, könnyes szemmel kért, hogy ne vigyem többé sehová. Ő csak velem akar maradni, látni sem akar mást.

Azt hiszem, csak szeszély volt az egész. Mert ma, nálunk volt egy kis estély és Irén pompásan érezte magát. A kis Harmos szörnyen kurizált neki. Az apja megkért, hogy vezessem be a fiát a világba, hát nehányszor majd magunkkal visszük. Bohó, jó fiu, Irén ugy elbolondozik velem. Persze komolyan nem lehet venni. Gyerek!

Nem tudom, mi lette Irén? Egy idő óta olyan komoly, szótalan. Csak nincs neki valami baja! Elhívtam az orvost. Mentől több szórakozást ajánlott, mert a természete n melankóliára hajlik.

— Te meg, öregem, nem nagyon mulatathatod, mondta bucsuszóra a vén számár

— Miért? Vagy olyan vén leánék én hozzá?

... Tegnap egy névtelen levelet kaptam,

hogy vigyázzak Harmosra. Viszonya van a feleségemmel. Nyomorult rágalom!

... És én mégis hitelt adok neki. Aljas módon kémkedem utánuk, én és spionkodni Szégyen, gyalázat!

... Tudom, hogy a feleségem becsületes és mégis azt hiszem, hogy megröülök a feltékenység miatt. Mit csináljak? — Mi lesz velem?

... Ujra hazajöttünk a falura. Ide, a hol életem legboldogabb napjait éltem át, mikor még Irén csak a leányom volt s nem a feleségem. Miért is vettem el? — Örültség volt. Csak hálából jött hozzám s most, hogy megismerkedett másokkal is, hozzávaló fiatalokkal, érzi a terhét ennek a házasságnak. De azért becsületes marad, mert a leány tiszta. És hátha nem? Mindenki csak Harmossal ijesztget. Azért is tudni akarok mindent. Meghívom hozzájuk. Mit szól rá Irén?

... Azt mondta, hogy ő nem bánja. Ránézve közönyös, akár itt van az a gyerek, akár nincs! De én nem hiszek neki.

... Óh kárhozat, óh nyomornság! Szereti. Nálam van a levele, a mit neki írt. Leírom ide, hogy a fájdalom oljón addig is, a mig írom:

— Ha egy szemernyit becsülsz, nem jössz!

Tudod, hogy szeretlek, de sohse leszek a tied. Inkább meghalok, minthogy ezt a becsületes embert megcsaljam. Hiszen még most is szeretem ugy, mint az édes apámat! — Óh, miért is hittem azt, hogy másképp is tudom

szeretni. Gyerekes ábránd volt az egész. Azt hittem, hogy szeretem szerelemmel, pedig csak gyermeki hála volt jóságért, szeretetéért. Nem ismertem rajta kívül más férfit s azt hittem, ő a férfi ideálja.

Csak arról feledkeztem meg, hogy az én fiatal lelkemhez nem illik az ő komoly, higgadt józansága! Elfeledtem, hogy a tavasz az őszszel nem lehet egyforma, hogy az én szivemben nyílik a virág, az ővében pedig hervad. Csak ne láttam volna rajta kívül más férfit. Csak téged ne láttalak volna, a te büszke, könnyemű ifjuságot, a te daliás szépségedet — csak a te fiatal lelked ne szólt volna soha az enyémhez.

Megláttalak s éreztem, hogy te vagy az igazi, a kit a sors nekem rendelt. De későn volt! Az a csók, a mit lázas önkívületben kimerőszakoltál tőlem, az a bucsúcsók volt. Nem akartak többé látni! Ha belehalok is a szerelembe, de hűséges hitves maradok annak, a kihez a becsületesem, a hálám, szeretetem köt.

... Vége, mindennek vége! A levelet elküldöttem Zoltánnak. Tudom, hogy ugy is elfog jönni, hogyne jönné! Nekik joguk van a boldogsághoz, nekem nincs.

... Holnap megérkezik. Hogy találkozának a ravatalomnál. Tegnap még gyenge voltam, ma már erős vagyok. A kezem sem reszket, mikor leírom utoljára kedves, drága neved: Irén, Irén! ...

jobban sikerült, úgy a III-ik felvonásbeli bál jelenet is.

Minden tekintetben megállotta helyét a vendégszereplő kisasszony, kinek mindenki előtt legjobban feltűnt öntudatos bátor fellépése, melylyel kinyerte teljesen a közönség tetszését.

Lebilincselte egész estére a közönség figyelmét, a mely a függöny legördülte után minduntalan zajosan hívta. A kisasszony az estén 14-szer jelent meg a lámpák előtt.

Oly eredmény ez, amely ritkaság számba ment és nem is tapasztaltuk még eddig, hogy első fellépésével valaki ily óriási hatást érjen el és a közönséget ennyire hatalmába kerítse.

Első fellépése után bátran elmondhatjuk a kisasszonyról, hogy tehetsége egészen a színpadra predestinálta és nagy nyereségnek tarthatja az igazgató, a melyik a kisasszonyt társulatához számíthatja a jövő színi színpadra.

A többi szereplők is, Klenovits, Lubrinicz, Kiss Irén, Rózsahegyit kit először kellett volna említenünk, mindannyian sikerrel játszottak.

A kisasszonyt még többször is óhajtanánk látni a debreczeni színpadon és nagyon meg lennénk elégedve Tiszay igazgatóval, ha ilyen estéket szerezne a publikumnak.

Ma este a kisasszony még a hol unatkozniak szellemes francia vígjátékban Gusanne szerepét játsza.

(-c.)

Ujdonságok. Öngyilkos kereskedősegéd.

(Saját tudósítónktól.)

Debreczen, január 6.

Az öngyilkosságok szomorú krónikájába ismét egy nevet kell írunk, egy fiatal ember nevé, ki könnyelműen, megdöbbenéssel eldobta magát az életet, mint egy megunt valamit, mely már nem volt becses nem volt értékes előtte. A századvégnek megdöbbentő, szomorú élet filozófiájának egy hirtelen lett megint, s mi még jobban elszomorítja szívünket, az öngyilkos fiatal, életerős, munkabíró férfi volt, ki gyáván kicsinyhűtően megmenekült a nyűgétől, a legdrágább kincstől, mit nem tudott megbecsülni, az életétől.

A századvég könnyelműsége, léhasága, a nemzedék elsatnyulása, gyávaság nyilatkozik meg újra egy-egy ilyen manapság már nem is szokatlan tettben, melyben az elhibázott életelezt bosszolja meg a sors, s a saját kezével végzi ki áldozatát, az önmagával meghasonlott embert. És e hátramaradtak megsiratják az elbukottat, ki mint egy tragédia hőse, ellenkezve a fennálló világrenddel, elbukik az élet színpadán, az emberek nem látják a gyávaságot, nem az elhibázott életcél, hanem csak az elbukott hőst, ki meghalt, ki agyonlőtte magát.

Pedig az öngyilkos nem volt hős, azért sem, mert elbukott, azért sem, mert megsiratják, azért sem, mert sajnálatra méltó. És mégis, mert sajnálják, mert siratják a részvét könnyűvel, s mert nyeri el a rokonszenvet, mely a fájdalomban nyilatkozik meg? Azért, mert emberek vagyunk, s részvétünk sohasem, a vagy nagyon ritkán győződé, hane a az elbukotté. Az öngyilkosságról a következőkben számol a helyszínére kiküldött tudósítónk:

Közlak Sándor 21 é. r. k. vallású ifju a szerencsétlen öngyilkos, a ki ma reggel 10 órakor eldobta magát az életet. Az egész éjét a házon kívül töltötte s csak hajnal felé vetődött haza Batthány-utca 2157 sz. a levő kárára, hol Szabó Sándor nevé magán-

hivatalnokkal lakott egy szobában. Laktársa semmi gyanusat nem vett észre rajta s még csak nem is sejtette, hogy a szerencsétlen Körlaki mily végzetes gondolattal foglalkozik. Pedig már akkor el volt tökéltve, lenyűgözve tartá lelkét az öngyilkosság iszonytató gondolata s nem birt szabadulni tőle. Mikor laktársa 9 órakor, mint rendesen hivatalába eltávozott, csakugyan végre is hajtotta tettét. Egy pillanatra ugyan még habozott, elővette a naka leveleit, kinek szerelmese számára nem hozott semmi boldogságot. Legalább úgy hitte ezt a szerencsétlen. Elővette a leveleket, melyeket szerelmese ő hozzá intézett s utolsó, örült pillanataiban darabokra tépte azokat szélylyel. Ott találták ágya előtt szétszórva a levelek foszlányait, a mikor lakását feltörték.

És 1/10 órakor eldőrdült a fegyver, mely halálát okozta egy olyan ifjunak, kire pedig az életben boldog jövő áított, mert hiszen az a leány ötviszont szerette. A lövés zajára a házbeliek összefutottak és be akartak hatolni az ifju szobájába, de az be volt zárva. Rendőrt futottak tehát s meg is érkezett a poszton álló rendőr, ki rögtön értesítette a III-ik kerületi rendőrséget, honnan Szász Sámuel rendőrbiztos és Kenéz Gyula II-ik kerületi orvos siettek a tett színhelyére. Mikor felyitatták az ajtót, ott találtak az ifjut vérében, az ágyon hanyatt fekvő. Szíve táján egy kicsiny lösebb látongott, melyből a vér erősen patakzott, az ifju pedig halálsápadtan nyitott, megmerevedett szemekkel feküdt az ágyon. Szinte ijeszítő, megborzasztó volt a látvány, mely eléjük tárult e perczben. Ágya előtt ott feküdt egy haszontalan szerszám, egy 7 mm. revolver, mely kioltá az életét. A rendőrbiztos magához vette a padlón heverő szétszört leveleket, melyek mindent megmagyaráztak s a pisztolyt, az orvos pedig bekötözte az ifju sebeit, kit élet-halál között lebegve szállítottak ki a közkörházba. Ez alatt az idő alatt értesítették a szép leányt is, ki miatt az ifju meghalt, mert az ő szerelmének bírása nélkül nem tudott élni. A szép leány utban találta már a gyászos menetet, mely egy kimuló felben levő testet szállított ki a közkörházba. Elővette zsebkezdőjét és sirt, sirt, keservesen. Szerelmi csaló dá s adta a kezébe a megdöbbenéssel ifjunak a fegyvert s im kitűnt, hogy a leány ötviszont szerette lelké mélyéből, szíve egész melegével. A szerencsétlen öngyilkos ifju, ki a Bosznay J-féle ruha-kereskedésben volt alkalmazva, hol úgy főnöke, mint segédtsársai szerették jó magaviseleteért, mint a délutáni órákban értesülünk, a közkörházban élet-halál közt lebeg.

Egyházkerületünk legrégibb jegyzőkönyveit. A Magyar Tudományos Akadémia igazgatósága ma levélben kereste meg a tiszántúli egyházkerület püspökét főtiszteltetű Kiss Áron püspököt, hogy egyházkerülete legrégibb jegyzőkönyveit engedje át az Akadémiának tudományos buvárlás végett, melyeket az ezredéves kiállítás részére használnának fel. Így legnagyobb egyházkerületünk nagyfontosságú jegyzőkönyveit tudományos alakban feldolgozva kerülnek az ezredéves kiállítás műcsarnokaiba. Kiss Áron püspök még ma válaszolt a tudományos akadémia megkeresésére és azt felelte, hogy kétezer forint biztosíték lekötése mellett hajlandó rendelkezésére bocsátani egyházkerületünk legrégibb jegyzőkönyveit.

Csokonai-kör választmányi ülése. F. hó 5-én tartotta meg a Csokonai-kör választmányi ülést Széll Farkas, kir. táblai tanácselnök elnökléte alatt. Az ülésen jelen voltak: Géressy Kálmán alelnök, dr. Bakonyi Samu főtákar, Balogh Ferencz, Eötvös K. Lajos, Komlóssy Arthur, dr. Tüdös János, id. Csanak József, Komlóssy Dező, Tóth Béla pénztáros, dr. Vargha Bálint titkár, — Márk Endre. A választmányi ülés első tárgya a Kazinczy pályázat eredménye volt, — melyre tizenegy pályamű érkezett be. A pályázat eredményéről január 25-éig értesíteni kell a bizottságnak a valksztmányt, ugyankora kell a jövő évi pályakérdéseket is kiírni, s új tételekről gondoskodni, mi a bizottság feladata.

A kollegium mögötti tér rendezése is szóba került, s a végleges rendezést a kör a város figyelmébe ajánlja. A jövő évi költségvetés elkészítésére bizottságot küldtek ki, — melynek tagjai dr. Bakonyi Samu, dr. Tüdös János és Tóth Béla lettek. Köszönetét fejezte a kör főtiszteltetű Kiss Áron püspök urnak nagytiszteltetű Sas Béla akad. igazgatónak, a kollegium tanartestületének és gazdasági tanácsának azon szíves jóindulatért és készséges szolgálatért, melyet a Csokonai-körnek tett. Végleg megállapították az e hó 10-én tartandó felolvasás programját, melyet a kollegium dísztermében rendeznek. 1. A szociálizmusról, felolvasa dr. Bartha Béla. 2. A kevlári bucsu szavalja Eötvös Flóra k. a. zongorán kíséri Sárvári Adél, s énekel a dalárda 8 tagja. 3. Nő és anya, történeti elbeszélés, felolvasa. S. Szabó József. Örömmel értesül a kör, hogy a Bessenyei-szoborra hirdetett pályázatra 15 minta érkezett, s ezek közt Tóth András, debreczeni művészé is. A választmány a szobor-előállítási költségeihez egy estély, melynek előkészítésére bizottságot küld ki, jövedelmével akar járulni. Szóba került egy Bessenyei ütes tartása is, valamint eszmecsere folyt a belepő díjak eltörléséről is, de azt, minthogy a tagok és nem tagok megkülönböztetésére szolgál, ez idő szerint nem fogadják el.

A mi bálunk. A függetlenségi kör báljának jegyei nagyon kazósak, s a közönség az előjelékből itelve hamarosan eikapkodja a még meglevőket is. De hát hgya is meane a közönség, ha igazán jól akar mulatni, mint a debreczeni függetlenségi kör báljára? Mikor is lehetne pompásan bálozni, hanem 18-án?

A városi szervező bizottság. Dermitt álmból felébredt végre a városi hivatalokat szervező bizottság és mint értesülünk holnap és holnapután d. u. fél 3 órakor gróf Dégenfeld József főispán elnökléte alatt nagybizottsági ülést tart.

Országos vásár Debreczenben. A teli Remete Antal napi országos vásár a következő sorrendben tartatik meg Debreczenben: Január 6—8 hétfő, kedd, bór, gyapju, méz, dió stb. továbbá toll, iparczikkek, gabonaműek. es mindenféle terményvásár. Január 11—12 en szombat és vasárnap sertesvásár, 12—13-an vasárnap, hétfő lóvásár. 13—14-én, hétfő, kedd, baromvásár. Nyers termények és iparczikkek a vásár egész tartalma alatt árusíthatók.

Az állandó vegyes felülvizsgáló bizottság. Ma nevezte ki végtegesen a honvédelmi miniszter az állandó vegyes felülvizsgáló bizottságha a közös hadsereg részéről a tagokat. Kinevezettek Suvich Jenő ezredes, Helm Tivadár alezredes és Dr. Blasius Emil ezredorvos. Az első ülést a bizottság f. hó 9-én tartja.

A zenede közgyűlése. Az a nagyfontosságú közművelődési intézmény, melyet mi a zenedében bírnak s mely szinte missiót van hivatva teljesíteni egy város társadalmában csapó utcazi új renaissance stílus, impozáns épületében hosszú két év után vasárnap folyó hó 4-én közgyűlést tartott. Széll Farkas elnök a gyűlést megnyitván indokolja azt, hogy negyedszázados együletük, mely a zenei műveltség terjesztésére és annak minél szélesebb körben való fejlesztésére oly jótékony befolyással volt a legutóbbi 2 év alatt nem tartott közgyűlést. Indokolja azzal, hogy új otthonunk, a zene istennőjének dícsőségére emelt díszes csarnokunk építkezésével járó bajok annyira elfoglalták az igazgatóságot és vezetőséget, hogy a választmány csak most van abban a helyzetben, hogy munkáságának eredményével beszámolhat. Lelkes szavakban emlékezett meg, megnyitó beszédében arról a gyors, alig reményelt fellendülésről, a mely a legutóbbi időkben következett be a zenede életében, melyre az impulzust az új állandó otthon létesítése adta. Majd Marton Imre az egyesület buzgó jegyzője olvasta fel két évről szóló jelentését. A jelentésből atvesszük a következő érdekes adatokat: A városi közgyűlés a zenede segélyezéséért évi ezer forint készpénz nyújtása által 3 évre megszavazta. A

nagymélt. miniszterium pedig kilátásba helyezte, hogy a következő országos költség előirányzatba a debreczeni zenede segélyezését is felfogja vétetni. Az 1893-94. tanév jelentékenyebb részét még előbbi bérhelyiségében töltötte a zenede — ez állandó otthonába csak 1893. május havában költözött át. Az 1895-96. évi költségvetés 844 frt felesleget tüntetvén fel, a választmány több reform megvalósítását keresztül vihetőnek látja. Első sorban a tisztikar fizetésének felebb emelését hozza javaslatba az általa végzett felszaporodott munka és a felelősség arányában: Indítványozza tehát, hogy az igazgató fizetése évi 200 frtről 600 frtra, az ügyvédé 50 frtről 75 frtra, a könyvvezetői 25 frtről 125 frtra emeltesék már a f. év januárjól kezdve. Ezután Simonffy Emil a zenede buzgó igazgatója kijelentette, hogy tisztét tovább viselni semmi körülmények között, sem hajlandó. A tagokra rosszul hatott az igazgatónak e kijelentése és Pallay Miklós, Sesztina Lajos, Marton Imre és id. Csánák József kérve kérték az igazgatót állásának további megtartására. Végre is Simonffy Emil engedvén a közbizalomnak megígerte a közgyűlésnek, hogy pár hónapig még hajlandó vezetni az egyet dolgot. Ezután a tisztújítás megtörtént. Felkiáltással megválasztott igazgatónak: Simonffy Emil. Szavazás útján megválasztottak: elnökké Sesztina Lajos, jegyzővé Marton Imre, választmányi tagokul: Komlóssy Dezső, dr. Kemény Mór, Kövy Lajos, dr. Simonffy Béla, dr. Forrai Andras, dr. Pallay Miklós, dr. Tüdös Kálmán, Steinacker Sándor, dr. Kenézy Gyula, Knébel Jenő, dr. Ujfalussy József, Wollaffka Nándor, Sz. Nagy Károly, Marton Kálmán, Tóth Béla. Számvizsgálókul: Mayer Emil Paksy Imre és Zádor Lajos.

* **A megyei közigazgatási bizottsági ülést** folyó hó 13-án helyett, 14-én d. e. 9 orakor tartják meg a vármegyeház nagytermében. Az országos vásárra való tekintettel kellett e változtatást eszközölni.

* **Utoállítás.** Ma reggel 8 orakor a »Kossuth« kaszárnyában utóállítás volt, melyen Simonffy Gyula főszállásbiztos, Radetzky kapitány és Dobos alezredes elnökölték. Előállítottat 1 ember és 3 apa.

* **Reformok a pénzügyorsógnél.** A pénzügyorsógnél újabb nevezetes reformok történtek. A pénzügyőri főbiztosok az eddiginél nagyobb hatáskörrel ruháztak fel, a megyékben működési körük 4-5 megyére fog kiterjedni. E kiterjedtebb hatáskörben kerületi felügyelő címet nyernek. Az új kerületi felügyelők a kerületekbe tartozó négy öt pénzügyi igazgatóság területén közvetlenül fogják a pénzügyőri legénység előléptetését és áthelyezését. A pénzügyigazgatóságok székhelyein jelenleg működő s megyei felülvizsgálói hatáskörrel felruházott pénzügyőri biztosok mind be fognak osztatni a pénzügyigazgatóságokhoz és ott főbiztosi címmel a pénzügyorsógnél ügyeinek előadói lesznek; működésük pedig egy-egy pénzügyigazgatóság területére fog kiterjedni, az eddigi saját biztosi kerület nélkül. A megyei felülvizsgálói hatáskörrel felruházott biztosoknak főbiztosokká való kinevezése folytan üresedésbe jövő biztosi állomások egyelőre a pénzügyőri szemlésekkel, még pedig lehetőleg biztosi vizgalattal bíró szemlésekkel, fognak betölteni, a kik biztosi helyettesi címet nyernek a jövőben a biztosi állásokért csak s ily biztoshelyettesek pályázhatnak. E biztosi helyettesek a rendes helyettesítési díjakat fogják huzni, tehát az illető pénzügyőri biztosi állással egybekötött lótarási vagy utazási átalány ketharmadát, vagy évi 350 frt lótarási, illetve utazási átalányt és biztosi irodai átalányt élvezik; továbbá felszámítják az éjelezési díjakat is, ha ennek feltételei meg vannak. Minthogy ekként szükség lesz oly szemlésekre, kik a biztosi vizgalatot leették, a folyó évi februártól kezdve a biztosi vizgalatra készülő szemlések részére négy havi időtartamra terjedő szakánfolyam fog nyitni, melynek befejezését a biztosi vizgalat fogja kepezni.

Országos ügyvédjelölés. A budapesti ügyvédi kör megbizta a kör működő bizottságát, hogy tegyen javaslatot abban a kérdésben mi-

nő módon vehetne részt az ügyvédi kar az ország ezredéves ünnepében. A bizottság legutóbb tartott ülésén abban állapodott meg, hogy első sorban szükségesnek tartja, hogy millenniumi ünnepek idején országos ügyvédgyűlést tartassanak. E határozat után szükséges lévén a program megállapítása, a működő-bizottság felfogja hívni a kör összes tagjait, hogy az arra vonatkozó javaslatokat az elnökségel 8 nap alatt közöljék.

* **Az orvosok és gyógyszerészek f. hó 29-én tartandó bálja** kétségkívül egyike lesz az idei szezon legfényesebb mulatságainak. A rendezőség bizalma, kipróbált jártassága, önzetlen törekvése már is biztosítja a bál sikerét. A meghívókat már kezdik szétküldeni mely alkalommal azt a titkot is elárulhatjuk, hogy a hölgyek pompás meglepetésben is fognak ez alkalommal részesülni. Mint jó forrásból és lapunkhoz intézett kérdésekből értesülünk, a messze és közel vidék is meglegen érdeklődik az orvosok és gyógyszerészek bálja iránt és így nem kell jóslélek ahhoz, hogy a legszebb reményeket fűzzük e bál erkölcsi és anyagi sikeréhez.

Brassai bácsi pártfogoltja. Brassai bácsi csiről kevesen tudják azt, hogy hány szegény tehetséges tanuló segélyez az, hogy tanulmányait folytathassa, s tehetségeit érvényesíthesse. Most is a fővárosban neveltetett egy Csiky István nevű dombói, kükküllő megyei ifjut, ki a minta rajziskola utolsó éveit végzi. A székely ifjunak minden költségeit Brassai fedezi. Szép tehetségére vall a fiatal, tehetséges rajzoló az a kepe is, a mit az Unitárius Közlöny új évi czimképeül rajzolt az unitárius vallás szimbolumaival.

* **A debreczeni iparosifjuság ön** képző egylete által, mult hó 26-án tartott bálon felülfizettek a következő urhölgyek es urak: Nemes Gáborné 5 frtot, Antal Vinczéné Horváth Jánosné, Lőrincsik Lászlóné 2-2 frtot, Serli Edéné Varga Lajosné 1-1 frtot, Riesz Lipótné 50 frt; Tatar Gusztáv 10 frt, Tóth Kálmán 5 frt, Fridvalszky Rezső 2 frt, Blatter Gy. 1.50 kr, Balogh S., Bosznay K., Borjusz J., Dóre Ferenc, Erdélyi Gyula, Hajdu István, Kiss Imre, Möldner József, Papp Rókus, Szabó István 1-1 frt, Debreczeni József, Csikes Ferenc, Tolnay Lajos, Tóth József 50-50 kr, Pigler Lajos, Puskás Menyhért 20-20 kr, szives adományaikért, fogadják az egylet nevében hálás köszönetemet. Elmulaszthatatlan kötelességemnek tartom ez uton is köszönetemet nyilvánítani azon urhölgyeknek, kik a belélti jegyek elárusításával oly oda adással faradozni szivesek voltak. Kiss Sándor b. elnök.

* **Ingatlanok forgalma.** 1. Ménes Andras és neje Balogh Sara veszik Varra János és neje Kollar Mariától ezeknek 3 hold s 600 négyszögöl területű ondódi földjüket a vele járó jogokkal együtt 1300 forint vételárért. 2. Kun Sándor és neje Gál Zsuzsanna veszik Szilágyi Mihály, Szilágyi Sára, Bozsó Jánosné, Szilágyi János, Szilágyi Juliánna, Barkosi Péterné, Szilágyi István, Király Sándor és neje T. Kiss Zsuzsanna, Király István és neje Kecskés Erzsébet, Halász Bálint és neje Fulagy Zsuzsannától ezekenek elepi 59 hold 100 ööl területű tanyabirtokot 13200 frt vételárért. 3. Kovács Péter és neje Nagy Zsuzsanna veszik Ungvári György és neje Kapitány Sarától ezekenek ondódi szántóföldjüket kilencszázhetvenöt forint vételárért. 4. Nagy Lajos és neje veszik Faragó Sándor és nejétől ezekenek 3399 sz. a. házukat 2400 frt. vételárért. 5. Szabó Ferenc és neje veszik Tordai János és nejétől ezekenek 300 négyszögöl csapókerti szőlőföldjüket 330 frt vételárért. 6. Tóth Péter és neje veszik Lőrinczi Mihály és nejétől ezekenek 19 hold és 1060 öölbányi kaszálójukat 1283 frt. vételárért.

Kétszeres gyilkosság és öngyilkosság H.-Böszörményben.

H.-Böszörmény, jan. 6.

Hajdu-Böszörményből vesszük a borzalmas hírt, hogy egy Hevessy nevű csendőr,

felbőszült állapotában mily óriási vérengzést követett el. Megölte kedvesének báját, bajtársát s aztán a vadállat önmagának vetett véget.

Az eset óriási izgatottságban tartja H. Böszörmény város közönséget, melyhez hasonló kegyetlenség ott még elő nem fordult.

Az esetről ottani levelezőnk a következőket írja;

Hevessy fiatal mintegy 25 éves csendőr tizedes az egész város közönsége által különös kitüntetésben részesült. Kedvelte őt mindenki és barátkozott vele az egész város ifjúsága azon egy év alatt, melyet városunkban elöltött. Derék, jóra való fiu volt s nem egy előkelőbb ember barátságával dicsekedhetett.

Néhány hónappal ezelőtt egy ritka szépségű leánnyal ismerkedett meg. Ördög Nagy Zsuzsikának hívták a szép leányt, ki elrabolto szive szerelmét. Gyakran lehetett őt látni az ugynevezett középkerthben, hol a leány szülei laktak. A leány viszonzta a szerelmet, a mit irigy bájátja nem szivesen látott és gyakran adta ezt tudtára Hevessynek is.

— Nem szeretem, ha a középkerth körül koptatod a csizmad talpát — mondogatta a leány bájátja.

De a csendőr csak nem tágitott, hiába volt a leány bájátjának minden fondorkodása, ő nem volt hajlandó senki kedveért lemondani szeretéről.

Elkeserítették aznban őt mind-e bántalmak melyeket szenvednie kellett, a mihez hozzájult még az is, hogy Knapp Rudolf nevű csendőrtizedes bajtársával, a ki különben összserfeheretlen természetű ember volt, többször szóváltása támadt szerelmi viszonya miatt.

Hevessy bajtársa beavatkozásából azt veite ki, hogy szinten szereti Ördög Nagy Zsuzsikát s borzasztó gondolatával annyira megbarkozott, hogy mindig az forgott agyában és iszonyu cselekedetekre ragadta őt.

Leikiállapota zavart volt már a legutóbbi napokban is, úgy hogy a mit azelőtt sohasem tett ivásnak adta magát.

A végső csapás tegnapelőtt érte, mikor hiúul adták neki, hogy áthelyezték Debreczenbe a szányparancsnoksághoz.

A lelkében duló ellentétek ekkor felülkeredtek rajta. A mit kitüntetés gyanánt kapott, azt is ellenségeinek tulajdonította, hogy azok eszközölték ki áthelyezését.

Elment tegnapelőtt éjjel kedveséhez, bucsut vett tőle őt találta a szobában leány szüleit, kkkál szóváltása támadt. Ekkor lépett a szobába a lány fitestvére, kit revolverével menten agyonlőtt.

A felbőszült csendőr ekkor már nem volt eszméleténél. Visszament a laktanyára és felköltötte társait. Alig ébredtek fel, Hevessy előbb Knappot lötte mellbe, azután még egy lövést tett egyik bajtársa felé, kit azonban a golyó nem talált.

A megremült embernek sikerült kiugrani az ablakon a dühöngő elől. Óriási embertömeg állott már ekkor a csendőrkaszárnya előtt, kik tehetetlenül nézték a véghozvit gyilkolásokat. Egy pár merészebb ember be akart hatolni a kaszárnyába, hogy a további vérengzést megakadályozza, mielőtt azonban bemehettek volna, Hevessy azt a fegyvert melylyel már két emberéletet kioltott, maga ellen fordította és föbe lötte magát is. S ezzel a tragédia befejeztetett.

Az egész városban borzalommal beszélnek az iszonyu vérengzésről és nagyon csudálkoznak azon, hogy Hevessy, kit jó természetű derék, jellemes embernek ismernek, ily büntényre ragadtatta magát. Csendőrtársai is mind szerették, Knapp kivételével.

A vizgalat megejtése végett tegnap ide érkeztek Debreczenből Benze Balint csendőrfőhadnagy, szányparancsnok helyettes és Dr. Molnár Gábor százados, hadbíró.

Hevessy és Ördög Nagy Lajost a leány bájátja ma déluán temették el óriási részvét mellett. Knapp pedig élet-halál között lebeg.

Egy emelet!

Irta: **Gondi Károly**

Tant de bruit pour une omelette!
Annyi szóra nem érdemes az egy emelet!

Mi pugrisok, kik oly kiterjedésű síkságon lakunk, hegyet soha sem látunk, a földszint-hez vagyunk szokva; soha sem tetszett a látókép magassága a városban.

A sok apró földszintes és apró emeletes házak közt imponált a nagy emeletes városház; bár mint velednek sokan, nekem meg most is a legimpozansabb épület a piaczon. Magas boltjai, elég távol ablakai egymástól, szép kapu bejárata, elég kényelmes grádicsa mind olyan előnyei, melyeket semmi modern épület le nem fog rontani.

Ha most ugyanazon arányokban a mostani alapfatakra még egy emeletet rakunk, a hogy Budapesten tettek; a most még bővített kiugrás helyett egy gyengébb risalitet képzelünk, amint a Tisza palotánál magas ablakaival és a fogvájó templom torony helyett egy városi tornyot villámhárítóval: akkor a megfejlt városháza a maga szép arányai és épen egyszerűsége által minden újabb alkotás felett dominálni fog.

A cifra és utóljára még is ódon kinézésű építkezést különösen a városházánál kerülnünk kell, ha nem akarunk egy-két ezer forint repara-lási költséget a budget-ba állandóan felvetetni.

Ugy vagyok én a filigrán épületekkel pl. az új országházal mint a hazug emberrel, alig várom, hogy ott hagyjam a mondókával.

Az új országházban, csak a mesés ára igaz. Ha a honatyák az igaz beszéd helyett csak gnyolják és élesen megtanadják egymást; szóval karddal egymának mennek; nem Demosthenesek és csak vívómesterek a nép igaz és szent egyházában: akkor helyen van a sok szarony és kardlap symbolum. A híres rhetorok a görög stylumt kultiváltak. A renaissance: ujja születése a réginek, újabb stylum nincsen, összetakolják a régieket. No ha még a városháza sem takolmány, akkor a mi szűknadrágy és kecz galléru köpenyeges eszmadánk sem jártak soha czilinderben. A renaissance egy haldokló gladiátor, és ugy viszonylik a classicus korszakhoz, mint a francia nyelv a görögökhöz.

A gothi stylumt, tekintve különösen a fagyos klimát, a németek legrosszabb találmánya. — Azert is éreztek magukat egészen otthonosan a folyton építkező szabad kőművesek a templom közelében felállított barakokban, mert a fagy okozta rongálásokat egyre repara-tiók kellett, többet repara-lták, mint a mennyi ujat építettek.

Ez a repara-lási mánia most is sajátja és rendeltetése a szabad kőműveseknek.

Most midőn a templomok romjain építi a szabadelvűség pantheonját, és a néptelen, névtelen, képtelen »szabadok« kényelmesen gukkerezhethetnek majd a páholyokból!... De mit?!

En részéről a terem bővítést célzó ma az eddiginél nagyobb kiugrást semmiképp sem fogadnam el, mert az ily nagy méreű kiugrás, éarhonnán nézve az épületet elrutítja, a homlokzatot mintegy ketté vágja. Azonkívül a kiugrási ép szög oly csodálatos tompa szög letet mutat a távolból és csak a papíron homlokegyenest nézve mutat, minden távlatban csak ront a szépségen, mert takar.

Más részt nem is disz, mint inkább szűkségből alkalmazzák oly épüeteknél, hol a díszes közönség a leszállásnál óva legyen az eső ellen. Színház, redoute, vendégfogadóknál helyen van.

Skalmitzky miért nem vitte ki a színház emeleti termét a külső ivezetes oszlopszatra, mikor a raesozat által még a prospectusa is biztosítva volt? Mert izlése volt, maga is elegáns ember volt, champagneit ivott mikor tervezett és még akkor sem jutott volna eszébe, hogy a czilinderjét a térdére tegye.

A kiugrás még akkor sem engedhető, ha az nem földszinti a'apon áll, mert aesthetikailag nehézkeseen mutat, mint egy fészék csüng a fronton és ijesztőleg hat a szemlélőre.

Nagyobb baklövés a szépsézetzi szabály ellen alig képzelhető mint pl. a keskeny Zádor házon a kiugró fedett állvány. Oly disztelen mint az elefánt ormánya, mitől nem látni apró fél szemét (ablak).

Amerikában a gyár országokban megjárja az ily „sans culotte“ stylum, de minálunk bajosan járnak oly egyhamar egy szal szoknyában.

Ily fal-kolonc nem csak disztelen, de mint szabályellenes meg sem engedhető, mert hol van az megírva, ha én az emeleti ablakomról a piac felé nézni akarok, engem a szomszéd házirtokos abban egyszersmindenkorra gátolhat?

A terem a mostani szélességben megfelel céljának, utóljára nem bálterem, de meg a virilisek szaporítása sinez kilátásban; azon megtoldott részét pedig, melyet a közlekedés megkiván, azt hagyjuk emeletében tisztán terasse-nak, a hová a teremből egy ajtó vezetne. Az ülésezések alatt a meleg hónapokban jó szőgálatot tenne, nem fuladnának meg a re-kenő hőség- és pip-füstben az életre való eszmék és több csiraképesség mutatkozna a házon kívüli virilitá-ban.

Az új városházának mint külseje mint belconstructioja csak takolmány. És ez a német torony, a kolbász sújtások a régi homlokzaton; egy felső sor megoldás, — vagy négyzetben kif-jezve — ez a „borona“ nem kevesebb mint 400 ezer forintba kerülné?!... Vitéz kötés! — czilinder!... mily bájos!!

No ez a mixed-pikkled stylum aztán ugy is fog felelni minden rendű rangu embernek a királytól lefelé. A torony mintha nem volna elég Debreczenben — igazán megfogja mutatni hanyadán vagyunk, mehetünk toronyirányban a városi ügyekben, tul licitálva az egyházi ügyeket, a legmagasabb torony tővével hirdetni fogja az egyházakat magába bekebelele t ezivis város haladásának utóérhetetlen terőpon-ját. — Vajon lesz-e notre-damei torony-öre?! Lesz... a fő-pán kezekedik róla.

Az épülettel az erkölcsök nem változnak, azok száradnak, mint a tőzsdéi árfolyamban sokszor az olaj. A domini dominorum, ugy fognak felemelt fővel alatta járni, mint 50 év előtt.

A két rivális szomszéd palota között csekély lesz már a különbség: a Tisza ház a grófi ezemert a homlokán hordja, míg a város házára azt a négyes fogat hordja. Ha tehát a mozgó es mindent mozgósító ezimer megredeml a negyszazezer frtot, akkor csak rajta vitézek!

(Folyt. köv.)

Ezredéves kiállításunk.

Magyarország saitoja az ezredéves kiállítás-on. Ma vetjük az ezredéves kiállítás igazgatóságának 1941 számú átiratát, mely a következő:

A Debreczen tek. szerkesztőségének Debreczen.

Tekintetes szerkesztőség! Az ezredéves országos kiállítás II. közművelődési csoportjának sajtó kiállításán való részvételre. Első sorban kerjük 1896. május 1-től rendszeresen küldeni becses lapját, mint kiállítási objektumot. A lapok a sajtó kiállítás nagy termébe kerülnek s a közzeségek az újabb szám megjelenéséig alkalmas módon rendelkezésre állanak. Ez a kiállítás ily módon az egész jelenkori magyarországi sajtót szem elé hozza összes termékeivel. A sajtó-kiállítás retrospektív részébe a hírlapirodalom nevesebb képviselőinek érdekes emlékei, reliquiái kerülnek: arczképek, szobrok, kéziratok, írószközök, régi lapok nevezetesebb régi példányai s más effélék. Kerjük tehát a t. szerkesztőseget, hogy az esetleg birtokokban tevő ilyesfajta emléket kiállítandó tárgy leirasával és nagyságának megjelölésével, — legkésőbb 1896. j. a nu a r 31-é i g tegye meg. Egyszersmind arra is kerjük, hogy ha tudomása van ilyen érdekes tárgyaknak magán kéznél való létezéséről, sziveskedjék arról a kiállítás igazgatóságát értesíteni. További kerésünk az, hogy sziveskedjék

lapja rövid történetét, legfeljebb félvnyvi terjedelemben, megírani. Ezek a rövid monografiák, a melyek elmondják az ujság keletkezését és történetét, ismertetik alapítóit, szerkesztőit, főbb mun. atársait, stb. kinyomatva valami csekély árért a közönségnek eladhatók is lesznek, rendezve és egybekötve pedig az egész magyarországi sajtó történetét adják. E monografia nagyságára, formájára, és a szédes módjára vonatkozó megállapodásokról, valamint arról, hogy milyen főbb adatokat tartalmazzon az, idej-korán értesíteni fogjuk a t. szerkesztőseget. Remélve, hogy a sajtó-kialítás érdekességét és teljességét célzó keréseinket a t. szerkesztőség méltányolja és teljesíti, vagyunk Budapest, 1895. december hó 27-én. Teljes usztelettel az ezredéves országos kiállítás nevében:

S c h m i d t
miniszteri tanácsos, kiállítási igazgató.
R á k o s i J e n ő
csoportbizottsági elnök.

Irodalom és művészet.

Melyik ujságot járassuk? Az Ország-Világot, mert az a legértelmesebb, legszébb, legolcsóbb képes hetilap Közöl bőven szép novellákat, regényeket, verseket, ismeretterjesztő, szórakoztató cikkeket; képeiben bemutatja hétről-hétre a napi történet nevezetesebb eseményeit, érdekesebb alakjait, a művészet jelesebb terveit. Van rendezzenemlékre, állandó divatrovatra. Karácsonyi számban pedig, mely különben is kétszeres terjedelemben; gazdag tartalommal, gyönyörű illusztrációkkal je ennek meg, új regénycsarnokot indít meg, sorra bemutatva a hazai és külföldi regényirodalom legjel-sebb termékeit. Ennek a regény-csarnoknak ez évben megjelent részait a januárban belépő l ő f i z e t ő k n g y e n megkapják, nem különben a gazdag tartalom, érdekes karácsonyi ajándék is. Az Ország-Világ gondos, kitünően szerkesztése Varadi Antalnak, a kiváló írónak érdeme, a ki körül a munkatársak egész serege csoportosul, hogy a lapot minél érd-kesebbé, változatosabb, minél szebbé tegyék. Az Ország-Világ előfizetési ára negyedévre 2 frt, fél-ve 4 frt. Az előfizetések a kiadóhivatalnak küldendők (Budapest V. Ho d-u. 7 sz.) A kiadóhivatal mutaványszámokat ingyen küld, tessék csak egy levelező lapon hozzá fordulni.

CSARNOK.

A királyi tanácsosék.

— Regény. — 7.

Irta: **Vértessy Arnold.**
(Folytatás.)

V.

Ő nagysága a királyi tanácsosné szörnyen csodálkozott és semmiképp sem bírta megérteni, miért maradtak el a látogatók. — Eleinte elmaradoztak a hölgyek, aztán lassanként az urak is, az egész városi haute-voíée, toasztozó notabilitásai, bal rendező ifjaival, a jó partira áhítózó törvénytseki aljegyzők, az ügyvédek, a kik büszk-k voltak kedves kollegajokra, — a nagyságos királyi tanácsos urra.

Érthetetlen, hihetetlen volt a dolog ő nagysága előtt. Mindennap várta, hátha mégis jön valaki. Lehetetlen, hogy ne jöjjön. Ép ugy készültek az uzsonnára, ép ugy megterítették az asztalt vacsorára, ép ugy süített-főzést vittek véghez, miatha egy tuczat vendéget várnának; de nem jött senki.

— Megsejtettek talán valamit? — ijedezett ő nagysága. — De ki fecsegett? Ki árulhatta el.

Hízen a cselédek semmit sem tudnak, a háznál minden ugy folyik, mint azelőtt. Még

Sarolta se m tudja. Csak Iván tud a dologról valamit, de az nem fogja kikürtölni, annál kevésbé, mert ő maga sem hiszi s azt gondolja, — csak az ő ijesztésére találtak ki a szülei.

Sokáig azonban nem busul ő nagysága Erős a meggyőződése, hogy még lábainál fogja őket látni mindnyájukat, hódolón, alázatosan. Ezek a vámosiak azt hiszik, hogy vége van elbukott, szegénységbe, nyomorba süllyedt; de menjen csak férjhez Sarolta Ágasházy Miklós-hoz s szerezzon csak Iván is valami előkelő gazdag menyasszonyt, hogy jön majd ez az egész nyomoru't vámosi társaság hizelegve, — csuszva-mászva, szerencsét kívánva. Csak addig tartásák fenn magukat.

Csak addig, a mi nem lehet már megszűsz. — Iván mindig jó ujsággal jön haza és Ágasházy Miklós meg sűrűbben jár a házhöz, mint az e'ött. Világos, hogy komoly szándéka van.

De addig mit csinálnak? Csunyaság Borberektyől, hogy azt a rongyos ezer forintot megtagadta, mikor pedig nem is magából kellett volna adni, csak a takarékpénztárból. — Igazán csunyaság.

— Mar most mit tegyünk Iván?
Iván hamar tud jó tanácsot szolgálni. Itt van Háj Fülöp.

Háj Fülöp, a vén uzorás, a kihez járnak pénzért az ugaros-karádi urak is és a kinél van már Iván urfinak is egy kis váltócskaja; csak kétszáz forint, a mivel nem akart a mamának alkalmatlankodni.

— Elhivassuk?
Ő nagysága mégis megriad attól:
— Nem, nem, inkább végezd el magad. Menj te oda. Az nem lesz oly feltűnő.

Iván urfi elmegy, vissza is jön a Háj Fülöp üzenetével. Azt mondja az öreg, hogy szívesen ad, csak Ágasházy Miklós is írja alá a váltót.

— Agasházy Miklós? — kiált föl a királyi tanácsosné. Micsoda örült gondolat az? Semmi szín alatt!

Iván urfi megint visszamegy Háj Fülöphöz:

— Anyán nem akarja.
Háj Fülöp kisandit a pápaszeme alól:
— Hát kit tetszik aláírni?
— Nem adhatna csak ugy a mama nevére meg az enyéme? — áll elő vele Iván urfi.

A vén uzorás elmosolyodik, de azért alázatosan feleli:

— Tetszik tudni, nagyságos ifju ur, egy név csak egy név és az ember halandó, a mitől az isten örizzen meg s az Ágasházy nagyságos ur szívesen aláírja, bizony isten nagyon szívesen.

Iván is azt hiszi, neki is aláírta a kétszáz forintosat; de ha anyja semmikép sem akarja, hát mit csináljon?

Háj Fülöp ide-oda tologatja a pápaszemet, majd feljebb, majd lejjebb a vállait vonogatja:

— Persze, ha a nagysága nem akarja.
— Semmikép sem akarja.
Hja akkor sajnálja Háj Fülöp, de az üzletből semmi sem lehet.

— Hátha talán mégis valahogy másképp — próbálgatja Iván urfi.

Háj Fülöp szívesen megtenné a nagyságos ifju urnak, de bizony isten nem lehet.

A vén zsvány kéretli magát, hogy...

— Kedves Háj ur, hátha mégis valamikép...

Csak azután böffenti ki, hogy nem bánja, megteszi a nagyságáéknak, de valami kézi zálogot tessék hát adni.

— Kézi zálogot?

— Valami ékszert például, — magyarázza Háj Fülöp, — valami arany- vagy ezüstoffét.

— Ugy? Hát csapjunk be valamit magánál?

Már így érti Iván urfi s elő is tudja adni a nagyságos mamának.

— Soha, — jelenti ki ő nagysága. — Micsoda szemtelenség ez attól a zsidótól!

— Hát akkor csak Miklóst kell megkérni, — véli Iván urfi.

Három napig küzd ő nagysága, hogy mit csináljon; de mint hogy a szakácsné három hónap óta benlevő bérért kéri s a mézárós is kezd szemtelenkedni és mint hogy bővebb megfontolás után ő nagysága belátja, hogy azok a karpereczek és fü bevalók ugyis hiába hevernek itthon, mert a gyász miatt nem lehet hordani, hát rá szánja magát, hogy Iván rakjon a zsebébe néhányat az értékesebbek közül.

Az öreg uzorás megnézegeti, megmérgeti s Iván urfi vigan füttyörészve megy haza ötszáz forinttal.

— Százat nekem is adhatnál belőle, mamácskám, a fáradságért, — szól, mikor a pénzt leolvassa anyja előlt az asztalra.

Ő nagysága nagyilekűen megteszi.

— De aztán okosan, Iván, semmiféle pazarlást.

(Folyt. köv.)

Tőzsde.

Budapesti gabonátőzsde.

— Érk. d. e. 10 ó. 35 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	6.91—93.
Uj buza őszre 1896.	7.14—16.
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.23—25.
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.07—09.
Uj tengeri május—jun.-ra	4.44—46.

Bécsi gabonátőzsde.

— Érkezett d. e. 11 óra 20 p. —

Őszi buza szept.—okt.-re	7.46—48
Tavaszi » márcz.—ápr.-re	7.27—29
Őszi rozs	—
Tavaszi rozs	6.60—61
Őszi zab	—
Tavaszi zab	6.41—43
Tengeri máj-jun.-ra	4.74—76

Debreczeni városi színház.

Idény bérlet 85. Páratlan bérlet 85.

Szerdán, 1896. Január hó 8-án:

A kékszakálu herceg.

Operette 4 felvonásban. Irta: Mailhac és Hallevy. Zenéjét szerzette: Offenbach. (Rendező: Krémer J.)

Csütörtökön, 1896. Január 9-én:

Szókimondó asszonyság.

VASUTI MENETREND.

1895. május hó 1-től.

(Egységes vasuti zóna-idő szerint.)

Debreczenből indul:

Budapest-felé	gyorsvonat reggel	8 ó. 40 p.
Budapest—Nagyvárad felé	délután	12 ó. 36 p.
	este	10 ó. 31 p.
P.-Ladány—Nagyvárad felé ¹⁾	délután	3 ó. 48 p.
	minden kedden déli	12 ó.
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 ó. 15 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	délután	4 ó. 07 p.
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 ó. — p.
	éjjel	3 ó. 05 p.
Csak Szatmárig	reggel	5 ó. 15 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	reggel	8 ó. 25 p.
Miskolcz—Kassa felé ²⁾	este	8 ó. 05 p.
Szerencs—S.-A.-U.—Kassa felé d. u.		4 ó. 02 p.
H.-BössörményB.-Szt.-M. felé máv-ról reggel		5 ó. 48 p.
	vásártérről	6 ó. 04 p.
	máv-ról délután	3 ó. 57 p.
	vásártérről	4 ó. 10 p.
F.-Abony felé máv-ról reggel		5 ó. 00 p.
	vásártérről	5 ó. 13 p.
Ohat—Kócs—Polgár felé máv-ról d. e.		4 ó. 12 p.
	vásártérről d. u.	4 ó. 22 p.
Derecske—Nagy-Léta felé 8 ó. r. 35 p. és d. u.		4 ó. 17 p.

¹⁾ P.-Ladánytól gyorsvonat.

²⁾ Közvetlen kocsik Miskolczon át Budapestre.

Budapestről—Debreczenbe indul:

a d. u. 3 ó. 47 p.-kor érk. személy v. reggel	9 ó. 40 p.
az este 7 ó. 09 p. érk. Gyors-vonat d. u.	2 ó. 15 p.
az éjjel 2 ó. 40 p. » Személy-vonat este	7 ó. 05 p.
» 2 ó. 40 » sz. v. (Püspökladányig 9 ó. 15 p. gy. v. átszállással) este	

Budapestre érkezik:

a reggel 8 ó. 40 p.-kor ind. gy. v. délután	1 ó. 50 p.
a déli 12 ó. 36 » sz. v. este	8 ó. 10 p.
az este 10 ó. 31 » reggel	5 ó. 45 p.

Debreczenbe érkezik

Budapest-Nagyvárad felől	délután	3 ó. 47 p.
	gyorsvonat este	7 ó. 09 p.
	éjjel	7 ó. 41 p.
N.-Várad-P.-Ladány »	reggel	2 ó. 40 p.
Csak P.-Ladánytól	reggel	4 ó. 55 p.
M.-Sziget—Szatmár felől	reggel	7 ó. — p.
	délután	12 ó. 16 p.
	este	10 ó. 16 p.
	este	7 ó. 45 p.
Csak Szatmárról	reggel	8 ó. 07 p.
Kassa-Miskolcz felől ¹⁾	déli	12 ó. 21 p.
Kassa-S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	este	7 ó. 40 p.
Kassa-Miskolcz felől	reggel	7 ó. 09 p.
B.-Sz.-M.—H.-Bösször. felől vásártérre	reggel	8 ó. 35 p.
	máv-ra	este 6 ó. 17 p.
	vásártérre	este 6 ó. 41 p.
	máv-ra	este 6 ó. 21 p.
F.-Abony felől vásártérre délután		5 ó. 21 p.
Füzes-Abony felől r. felől vásás		5 ó. 30 p.
	m. á. v.-hoz	5 ó. 30 p.
Ohat—Kócs—Polgár	vásártérre reggel	7 ó. 50 p.
	m. á. v.-hoz	3 ó. 18 p.
Derecske—Nagy-Léta felől r. 7. ó. 25 p. d. u. 3 ó. 18 p.		

¹⁾ Közvetlen kocsik Bprről Miskolczon át,

²⁾ Közvetlen kocsik (jun. 15-től szept. 15.) Kassárról.

³⁾ Közvetlen kocsik jun. 15-től szept. 15. Kassáról.

A legdiszesebb

ajándéktárgyak,

gyönyörű

függőlámpák

a legegyszerűbbtől, a legszebb kivitelig, valamint

kitünő minőségű

és olcsó petroleum

Lám Sándor

üveg- és petroleum üzletében

Főpiacz, Hatvan-utca sarkán.

Jánosi Bélánál

Kenyérpiacz

Egy liter

**Sestakerti bor 32 és
34 krajczár.**

A tóczós-kertben elől
egy 7 kis nyilas (3500 négy-
szögöl sima föld eladó.

Értekezhetni a tulajdonos-
sal **Perlmann Ignác-
czal** Nagy-uj-utca 1621. sz.

Kész himzőminták

és monogrammok mindenféle
nagyságban és legdiszesebb ki-
állításban kaphatók, esetleg
megrendelhetők, ugyszinte ki-
varrás alá előnyomatnak

Széchenyi-utca 1804.
szám monogram készítő

Füstös Jenőnél.

Első debreczeni női kézimunka ipar.

NŐI KÉZIMUNKÁK,
rajzolja, megkezdve és montirozva, valamint
himzéshez való anyagok
legnagyobb választékban kaphatók

Steiner és Wittmann

DEBRECZEN, Főpiacz, főposta mellett

Előnyomda. **Rajzterem.**

Nagymennyiségben

egyes ruhákra finom

kelmemaradékok

féláron.

Ugyanott családi és ipari
célokra legalkalmasabb

**„Adria“
varrógépek**

BOROS TESTVÉREK

NŐI-DIVAT ÜZLETE

Óriási nagy

raktárunkat apasztandó, elhatárostuk f. év december hó 1-étől
karácsonyi ajándéknak is alkalmas következő cikkeket le-
szállított árakban ajánlani.

Dupla széles Casmir minden színben	Mtr. á	23 kr.
„ meleg tiroli kazán mintázott	„	27 „
120 cm. „ posztó kitűnő szín- és minőségben	„	65 „
Jó mosó vellezek szép színekben	„	22 „
Meleg, fejre való kendők darabja	„	28 „

Nagy posztó kendők 1 frt 50 kr.

Férfi, női és gyermek meleg alsók, kesztyűk és harisnyák.
Selyem genília Echarpok és kendők, férfi ingek, gallérok,
nyakkendők.

DEBRECZEN,

Kossuth-utca 3. szám.

Kezdett és kész női
kézimunkák

minden

hozzá szükséges kellékekkel.

Kedvező fizetési feltételek mellett.